

PROFESSOR ARKITEKT LUDVIG FENGER

K. af Dh., Dbm.

1833—1905

Den 9de Marts led vor Arkitektstand atter et betydeligt Tab, idet fhv. Stadsarkitekt *Ludvig Peter Fenger* efter et kort Sygeleje lukkede sine Øjne.

Da Professor Fenger for et Aar siden fratraadte sit Embede som Stadsarkitekt, bragte »Ill. Tid.«, den 17. Januar 1904, en sympathetisk Skildring af ham som Kunstner og som Menneske, og nu, da han er død, kan vi hovedsagelig holde os hertil, idet vi kun yderligere præcisere vor Opfattelse af ham og hans Kunst. Som bekendt tilhørte Fenger, som var en Præsteson fra Slotsbjergsby, den ansættede Slægt, som har skænket vort Land saa mange betydelige Mænd: Statsmænd, Læger og Gejstlige, og han gjorde aldrig sit Slægtsnavn tilskamme. Han var Student fra Slagelse Skole, lærte Murerhaandværket som filosofisk Kandidat og gennemgik Kunstakademiet, hvis store Guldmedaille han vandt 1866 for Opgaven »et Landarsenal«; samtidig arbejdede han desuden under Bindsbøll, Chr. Hansen, Th. H. Sørensen og Meldahl, for Bindsbøll var han Konduktør ved Landbohøjskolen, for Meldahl ved Alnarps Landbrugsskole i Skaane. Hans Studietid blev afbrudt af hans Deltagelse i Krigen 1864, hvor han blev saaret, og af forskellige Rejser i Udlandet.

Fenger var først og fremmest et Menneske med lidenskabelig Trang til alsidig Viden; han studerede bestandig, og trods sine mange Rejser var han egentlig et Hjemmemenneske, som elskede sit Studiekammer over alt; men paa disse mange Rejser, der strakte sig over alle Europas Lande, erhvervede han sig ved Flid og ihærdigt Arbejde et Fond af Kundskaber paa alle Arkitekturens Omraader, som gjorde ham til Samtidens *lærdeste* Arkitekt i Danmark. Disse Kundskaber, som saa ofte er komne andre foruden ham selv til gode, gav ham en Særstilling herhjemme, idet man aldrig gik forgæves, naar man bankede paa hans Dør for at faa noget at vide. Resultaterne har han foruden i adskillige mindre Arbejder nedlagt i sin Deltagelse i Udgiveisen af Høyens Skrifter, i Pragtværket »Dorsche Polychromie« og i den fortræffelige Bog, han udgav sammen med Chr. Braun: »Thorvaldsens Museums Historie«.

I det praktiske Liv virkede Fenger som udøvende Arkitekt, og han efterlader sig en Mængde Bygningsværker, som bærer hans Navn; desuden var han i en Aarrække en dygtig og samvittighedsfuld Lærer ved Kunstakademiet, holdt instruktive Forelæsninger over Bygningskunst for Eleverne og var en kort Tid Borgerrepræsentant, indtil han 1886 blev vor første Stadsarkitekt, hvilket Embede han med Ære bestred i samfulde 18 Aar. At en saa udsat og byrdefuld Stilling undertiden kunde med føre Rivninger mellem ham og Magistraten og Publikum er en Selvfølge, men hans Retsind og gode Villie er aldrig blevet underkendt.

Blandt hans Konkurrencearbejder kan nævnes Projektet til det kgl. Teater, som han udarbejdede i Forening med Hans J. Holm, og for hvilket de vandt anden Premie. Angaaende hans Byggearbejder maa vi henvise til den ovenfor nævnte Artikel.

Fenger har med rolig Samvittighed kunnet se tilbage paa sit Livsarbejde;

vel særtegner Friskhed og Fantasi ikke hans Kunst saa meget som sikker Smag og rationel Behandling af Opgaverne, men han har uddannet og benyttet de Gaver, han ejede fra Naturens Side, paa bedste Maade; han har udført en nyttig og værdifuld Gerning, som endnu i mange Aar vil sætte sine Spor i dansk Bygningskunst.

ERIK SCHJØDTR

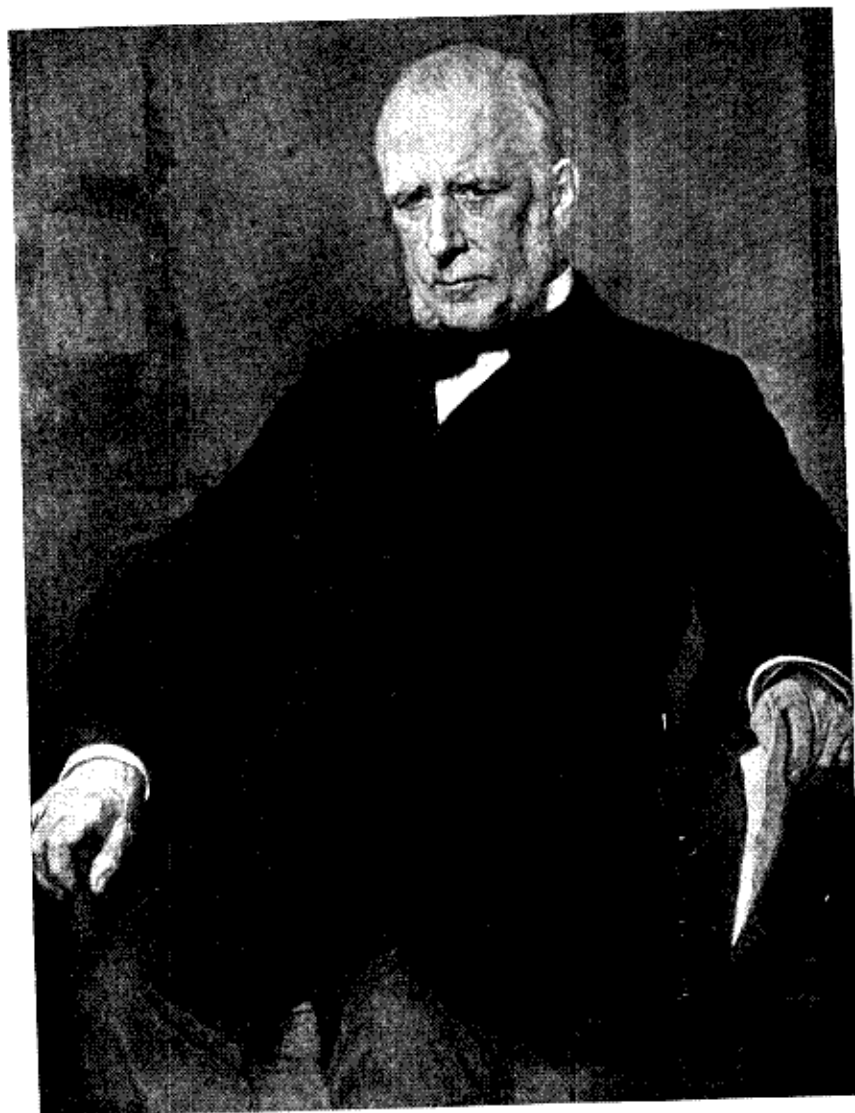
KONFERENSRAAD H. N. HANSEN

DET VILDE VÆRE urigtigt at sige, at Konferensraad H. N. Hansen, der forrige Søndag havde naaet Stovets Aar, er en af vor Bys populæreste Skikkelser. Populær i almindelig Forstand er han ikke, og det sætter han næppe selv Pris paa at være eller kaldes. Til at blive det hører der Egenskaber, som er ham og hans Væsen ret fremmede; det betinges hyppigt af en Evne til at bøje sig, til at slaa af paa sit eget, og intet er ham fjernere. Men en af sin Bys mest kendte Mænd er han, enten han med urokkelig Alvor og Værdighed indtager sit Formandssæde i Landstinget, eller han færdes midt i den By, hvis Borgmester han har været. Alle ser de efter hans høje, karakterfulde Skikkelse og det mærkelige, lidt grovt skaarne Ansigt, og man tager ikke fejl af, at det er en betydelig, selvstændig Mand.

En Mand med sine egne, for alle uvedkommende Hensyn ligegyldige Meninger har Konferensraad H. N. Hansen alle Dage været. Det vil sikkert huskes, hvorledes han i de stærkest politisk bevægede Dage ved sin fordomsfri Optræden blev hele det radikale og socialdemokratiske Københavns Helt. Ikke fordi han delte Anskuelse med det, men fordi hans Selvstændighedstrang var stærkere end hans Partilyst, hans Retfærdighedssans mere udpræget end hans politiske Sympatier. Og ogsaa senere har han jo i det offentlige Liv vist, at han ikke saa let lader sig indrangere i Række og Geled. Mere end en Gang har han vist Lyst og Mod til at bryde selv med dem, der stod ham nærmest, for at tage sit eget Standpunkt. Han sidder nu som Landstingets Formand, og ingen Politiker kan glæde sig ved større Anseelse og Anerkendelse end den, der fra alle Sider vises ham.

Men faa har ogsaa haft en solidere underbygget Position at gaa ind med i det offentlige Liv end Konferensraad Hansen. Som Borgmester i København var han i en Aarrække ubestridt den første Mand i Hovedstadens Styrelse. En usædvanlig Arbejdskraft havde han medbragt til denne ansvarsfulde Stilling; en stor praktisk Sans, og dertil aabne Øjne for alt nyt og godt, som voksede frem. Naar vi kommunalt set er naat saa vidt, som vi er, naar f. Eks. vort Skolevæsen og meget andet staar fuldt paa Højde med, hvad der findes i Europas Storbyer, har vi ham at takke derfor. Det er i Virkeligheden en vidtskuende og forstaaende Aand, der omsigtsfuldt har lagt Grunden til mangt og meget, hvoraf maaske adskilligt først senere har faaet endelig Form, men som han dog ikke desto mindre skal have Æren for.

Er der forsaavidt Grund til at beklage, at Konferensraad Hansen saa tidlig trak sig tilbage fra sin kommunale Virken, opvejes det jo af, at han har fundet sig et andet, om man vil, rigere Felt. At han længe maa have Kræfter til der at gøre sine betydelige Evner frugtbringende, det ønsker de mange ham, som forstaar, hvor stort og betydeligt hans Arbejde har været.

KONFERENSRAAD H. N. HANSEN. K. af Dh., Dbm.